

عنوان مقاله:

بررسی آوایی کاهش واکه ای در زبان فارسی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

وحید صادقی - استادیار زبان انگلیسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی آوایی کاهش واکه‌های در زبان فارسی می پردازد. کاهش دیرش و کیفیت واکه‌های زبان فارسی در موضع فاقد تکیه با بررسی الگوی تغییرات دیرش و فرکانس سازه‌های FT و F2 در بافتهای همخوانی مختلف مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که دیرش واکه‌های تکیه بر به طور منظم و مستقل از نوع واکه و بافت همخوانی نسبت به واکه‌های بدون تکیه بیشتر است. اما تغییرات فرکانس سازه‌ها تا حد زیادی وابسته به نوع واکه است. بیشتر واکه‌ها تغییرات فرکانسی کمی دارند و جهت گیری تغییرات آنها به سمت مرکز فضای واکه‌ای صورت نمی گیرد. اما واکه /a/ تغییرات بیشتری داشته و جهت تغییرات آن نیز به سمت مرکز است. این نتایج هیچ یک از دو فرضیه تولیدی «مرکزی شدگی» و «کاهش بافتی» را در ارتباط با کاهش کیفیت واکه در زبان فارسی تأیید نمی کند و بالعکس، نظریه «پراکندگی شنیداری درک گفتار» را تأیید می کند. بر اساس این نظریه، توزیع یا بازتوزیع عناصر واجی در فضای آوایی یک زبان به گونه‌ای صورت می گیرد که تقابل شنیداری آنها با یکدیگر به حداکثر میزان ممکن برسد

کلمات کلیدی:

کاهش واکه ای، فضای واکه‌ای، مرکزی شدگی، کاهش بافتی، تقابل شنیداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489784>

